

Lenarta, Ruperta, Trojice, Bolfenka, Urbana, itd. Predsednik shoda se končno spomni na sv. Očeta in presvitlega cesarja ter med živahnimi živijo-klici in gromovitim pokanjem topičev zaključi shod. Sedaj pa so nastopili benediški fantje ter so razveseljevali občinstvo z navdušenim narodnim petjem. Vdeležencem pristrčno zahvalo, shodu pa stoterni sad.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš mil. knez in škof so od sv. Očeta bili imenovani hišnim prelatom in papeževim prestolnim asistentom.

Polit. narod. gospod. društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. ima v nedeljo 1. sept. ob 3. uri javno zborovanje v prostorih g. Koserja v proslavo 30 letnega obstanda. Vdeležita se tudi s poročili blag. gg. državni poslanec, dvorni svetnik dr. Ploj in deželni poslanec dr. Jurtela. Narodne može in mladeniče vabi o d b o r.

Imenovanje. Pravni praktikant pri mariborskem okrožnem sodišču g. Fran Žiher je imenovan avskultantom.

V dijaško semenišče v Mariboru so sprejeti: Jarh Franc iz Sv. Marjete pri Laškem, Živortnik Pavl iz Starega trga, Jazbinšek Franc iz St. Vida pri Planini, Stegenšek Franc iz Sevnice, Zepič Ludvik iz Razborja, Hajšek Ivan iz Makol, Pučnik Jos. iz Prihove, Ilesič Jurij iz Sv. Andraža v Slov. goricah, Sok Anton iz Sv. Marjete niže Ptuja, Veranič Anton iz Cirkove, Rola Josip iz Sv. Benedikta v Slov. goricah, Pirkmajer Otmar iz Fram, Zaverin Franc iz Roperta v Slov. goricah, Vuga Josip iz Maribora, Vantur Adolf iz Središča, Šegula Martin iz Sv. Marjete niže Ptuja, Čelan Valentin iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Majcen Jos. iz Lehna.

Rogaška Slatina. Milostivi tržaški škof monsignor Šterk, se vedno ležijo bolni; pravo bolezen so sicer srečno prestali, toda moči se jim zelo počasi vračajo. Pred 8. septembrom se visoki bolnik ne bodo mogli vrniti v Trst. — V cerkvi sv. Križa je zadnji petek popoldne neki 18-letni Henrik Zorko, doma od Velike Nedelje, vlomil pušico pri sv. Antonu ter ukradel 10 K 10 v. Hotel se je polastiti tudi vsebine pušice pri vratih, a tu ga je prijel č. g. kapelan Postružnik. Kmalu potem je prišlo par mož, ki so ga izročili žandarmeriji.

V Rogaten se je ustrelil finančni preglednik Mihael Kovačič. Dne 31. t. m. bi moral zapustiti službo. Rojen je l. 1872 v Podgorju okraj Brežice.

Prestave v štajarski provinciji č. oo. kapucinov. o. Angelj Sattler gre iz Lipnice v Murau za vikarja, o. Jan. Damocen Lorenčič, iz Gorice v Mettersdorf; o. Hilarij Perpar, iz Celja v Škofjo Loko za gvardijana; o. Erhart Pečar, iz Celja v Gorico; o. Anaklet Waltl, iz Wolfsberga v Celovec za vikarja; o. Lambert Lanzuner, iz Wolfsberga v Irdning za gvardijana; o. Albin Fetzl, iz Wolfsberga v Lipnico; o. Alfonz M. Vakselj, iz Murava v Knittelfeld za gvardijana; o. Otokar Cejan, iz Celovca v Gorico za vikarja; o. Evgen Merše, iz Celovca v Wolfsberg; o. Oton Kocjan, iz Celovca v Hartberg; o. Egid Golob, iz Celovca v Celje; o. Janez Ev. Azbe, iz Hartberga v Schwanberg za gvardijana; o. Viljem Ebenberger, iz Hartberga v Celovec; o. Žiga Wagner, iz Knittelfelda v Wolfsberg za gvardijana; o. Epiphany Bachmayr iz Knittelfelda v Mettersdorf za superiorja; o. Donat Zupančič, iz Škofjeloške v Krško; o. Teodos Hellweger, iz Schwanberga v Celovec; o. Zeno Lezuo, iz Irdninga v Hartberg za vikarja; o. Gotthard Bartscher, iz Mettersdorfa v Murau za gvardijana in o. Ožbalt Seme, iz Mettersdorfa v Knittelfeld za vikarja.

Pomiloščenje. Ivan Bratuša, katerega je porotno sodišče v Mariboru obsodilo na smrt, ker je umoril svojo lastno hčerko, jo razsekal in pojedel, je od cesarja pomiloščen. Najvišje sodišče prisodilo mu je sedaj kazen dosmrtno ječe.

Halbenrajnski Stürgkh je postal tajni svetovalec našega presvit. cesarja.

Kmetijsko zadrugo pri Sv. Trojici v Slov. gor. so obiskali in pregledali glavni inšpektor zadrug iz poljedelskega ministerstva, državni poslanec dr. M. Ploj in potovalni učitelj g. Jelovšek ter našli vse v najlepšem redu. Sedaj bodo, menimo, vendar utihnili nasprotniki.

Dopolnilna volitev v Judenburgu. Za državni zbor namesto dr. Reicherja je izvoljen kandidat nemške ljudske stranke lekarnar Karol Gasteiger.

Kdor ne verjame, da se »Štajercu« meša, naj blagovoli prebrati uvodni članek zadnje številke. Tam je nakopičen velikanski miš-maš. O naših poslancih laže, kaj so vse sklenili na shodih, in ponuja volilcem nekatere predloge, da jih stavijo svojim poslancom. O teh predlogih rečemo, da kar jih je pametnih, jih itak imajo naši poslanci v programu, nespametnih pa jim slovenski volilci ne bodo stavili.

Regulacija Pesnice. Kakor se nam poroča, so nemške stranke zopet zavlekle regulacijo Pesnice za več let. Čuješ, »Štajerc«, ki zmiraj braniš nemške stranke?

Oho, gospod Ornik! Kakor slišimo od več strani, je glavni urednik »Štajerca« pek Ornik. Njemu se morajo predložiti vsi, ali vsaj najvažnejši spisi. Za duh, ki veje iz »Štajerca«, bil bi torej odgovoren pek Ornik. Vsled tega nam je postalo marsikaj jasno. Mi bomo uporabili prvo priliko, da pokažemo slovenskim kmetom, kakšen prijatelj jim je pek Ornik.

Postaja v Sterntalu pri Ptuj. Verjetno je, da se bo končno vendar naredila v Sterntalu postaja s skladiščem za blago. Najbolj se je za to potegoval državni poslanec dr. M. Ploj. Če pa postaje ne bo, potem nosijo krivdo ptujski Nemci, ki se tej postaji, ki bi bila za kmeta velika dobrota, z vso silo upirajo. »Štajerc«, kaj praviš ti v tem slučaju o ptujskih Nemcih? Ali so tudi tukaj prijatelji kmeta?

Nova knjiga. V tiskarni g. Drag. Hribarja v Celju je izšla nova knjiga: Anton Martin Slomšek kot pedagog. Spisal Jos. Brinar. »Slov. učit. društvo za ptujski okraj« je prisodilo spisu častno nagrado, kar knjigo že naprej priporoča.

Šolska veselica v Ljutomeru. V proslavo 40 letnice IV. razreda Franc Jožefove šole priredi učiteljstvo oziroma mladina deške in dekliške šole, šolsko veselico v nedeljo 1. sept. ob polu 3. uri po večernicah na vrtu g. Kukovca. O slabem vremenu vrši se veselica v telovadni dvorani Franc Jožefove šole. Na vspredu so sledeče točke: slavnostni govor, petje, tamburanje, deklamacije, dvogovori, telovadba, otroške igre in pogostitev otrok. Povabljeni so stariši in prijatelji (prijateljice) šole in šolske mladine.

Slavna posojilnica v Gornji Radgoni je ustanovila stipendij v znesku 240 K za kmečke sinove iz gornjeradgonskega okraja, da se pošljejo v poljedelsko šolo v Grm. Prošnje se vložijo pri posojilnici. To je hvalevredno dejanje. Mi smo to novico povzeli iz drugih časnikov, ker se gornjeradgonskim rodoljubom ne zdi več vredno, naznanjati enakih reči tudi v našem listu.

Iz Kozjega nam pišejo: Že delj časa se neki liberaluh v listih a la »Sl. Narod«, »Rodoljub« in »Štajerc« zaletava v najodličnejše rodoljube kozjanskega okraja in jih nesramno blati. Zakaj? ker so kristjani in Slovani! Nedavno čitali smo v »Narodu« o »krivični razdelitvi« podpor med po toči poskodovane Pilštanjčane. Ta dopis mu pa zna zaslužen nagrado prinesti, če tudi ne v prav

prijetni obliki. Dopisun menda misli, da bo žena za njega kazni plačevala ali pa še celo »kašo pihat« šla. V »Narodu« z dne 30. marca t. l. obdelava najprej »zabite kmetijske klerikalce«, potem pride na volitve v kozj. okr. zastop, pri katerih »zabiti klerikalci« liberalnim vodjam niti jednega glasu dali niso, če se je tudi za nje pridno agitiralo, marveč so ti »klerikalci« jednoglasno, bilo je od 32 udov 29 navzočih, č. g. M. T. načelnikom, ter zdravnika g. dr. J. podnačelnikom izvolili. Nadalje piše v istem listu: »Ko je bilo vse razvneto, začelo je padati po teh preklicanih liberalcih, pri čemur se je najbolj zagrel okrajni tajnik, a treznejši ljudje so ga pomirili s škafof mrzle vode.« Na to pa to-le: Dokler ne dokažeš, da je pri tisti priliki, ki jo opisuješ, le jedna napačna beseda padla, ali pa da se je le jedna kaplja vode rabila za pomirjenje »razgretih tajnika«, — dokler tega ne dokažeš, imenujem te nesramnega lažnjivca in obrekovalca, ker si vedoma lagal. — Naši liberalci imajo sploh kaj čudne nazore; akoravno so po kranjskem receptu združeni z nemškutarji, smo jih sedaj pri vsaki volitvi tako naklestili, tako temeljito pobili, da so stali blede ko smrt. Naj se le zaletavajo v nas toliko časa, da si razbijejo neumne svoje butice.

»Štajerca« dobivajo njegovi naročniki pod nemškimi naslovi. In tak list naj bi bil za slovensko ljudstvo. Je pač kakor nalašč za naše nemškutarje ta list.

Iz Celja se nam poroča: Te dni po noči hodil je po strehi neki bolnik v celjski bolnišnici. Poklicali so požarno stražo, ki ga je spravila na varno. Pravijo, da ga je mesec zapeljal v tako nevarnost. Torej mesec le ni tako nedolžen, kakor se dela.

Izlet Celjanov v Ljubečno. O tem izletu smo dobili nič manj nego tri dopise. Prvi dopisnik nam piše: Navzlic vsem odsvetovanjem in strašenjem, ki so prihajale od raznih nepoklicanih strani, smo se Celjani pri izletu dne 25. t. m. v Ljubečno vrlo dobro imeli. Prijazni Ljubečani sprejeli so nas navdušeno, ter se tudi vidno dobro zabavali ob godbi, telovadbi in petju naših društev. Postrežba pri gostilničarju Ropanu pa je bila res izborna. Še le ob mesečini vračali smo se zopet domu po romantičnih hrastovih logih Ljubečanskih. Škoda da so si nekateri na limanice lažnjivim govoricam celjskih nemčurjev, kakor: v Ljubečni se bodo topli, v Ljubečno pridejo Štorovčani itd., sicer bi bila udeležba polovico večja. Ker nam drugače ne morejo škodovati, trosijo naši odpadniki take laži okoli. — Od »Celjskega Sokola« smo dobili drugi dopis in sicer kot pojasnilo k naši zadnji notici o tem izletu. Glasi se: Ni res, da bi bil gosp. Franc Ropan p. d. Marček sploh kdaj nemškutar, nego si šteje v ponos, da prirejajo celjska narodna društva k njemu svoje izlete. »Celjski Sokol«, ki je priredil pretečeno nedeljo popoldanski izlet v Ljubečno, je bil prav dobro poučen o Ropanu, prav tako dobro kakor je bilo poučeno pred nekoliko leti »Celjsko pevsko društvo«, ki je priredilo k Ropanu svoj prvi društven izlet. — Kar nam odbor dalje piše, ne moremo priobčiti, ker je napad na našega dopisovalca, ki nam je brezdvomno poslal notico iz najboljšega namena. — Tretji dopis smo dobili od gosp. Ropana in se glasi: Ni res, da bi bil jaz sploh kdaj nemškutar, res pa je, da si stejem v čast, biti zvest sin slovenske svoje matere. Tudi ni res, da bi bil kdaj ravnal po receptu razupite celjske »vahtarice«, ki mi je tudi pri izletu »Celjskega Sokola« dne 25. t. m., hotela škodovati. Moja gostilna v Ljubečni in cela moja rodbina je vedno pošteno slovenska. Svojim znanim in neznanim sovražnikom pa javim, da so se zastonj trudili omadeževati mojo hišo. Na Lubečni, 18. avg. 1901. Z vsem spoštovanjem Franc Ropan, po domače Marček l. r. — Sedaj se našo pripombo. Veseli nas posebno izjava g. Ropana, veselilo pa bi nas še bolj, ako bi nam bil poročal, da bo v prihodnjič naročeval vse

svoje potrebnosti pri narodnih trgovcih in obrtnikih in ne kakor dosedaj, n. pr. tudi za zadnji Sokolski izlet, izključno pri nemških hajlovcih. Čudno se nam tudi zdi, zakaj nam ni g. Ropan poslal tudi popravka glede njegovega protesta povodom volitve dr. Dečka. Mi smo priobčili vse dopise in naveli tudi naše informacije, zato si sedaj končno lahko vsak naredi nepristransko sodbo.

Umrl je dne 29. avg. v Gradcu gospod Karol Radey, c. kr. sodni adjunkt v pokoju, sin mariborskega notarja g. dr. Fr. Radeyja. Večni mu pokoj!

V Marenberg! Ob sklepu uredništva dobimo naznanilo, da bo veselica podružnice sv. Cirila in Metoda v Marenbergu dne 15. septembra in ne 8. avg., kakor je zadaj v dopisu pomotoma naznanjeno.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so č. g. g. Franc Trop, kot II. korvikarij v Maribor; Jakob Kosar v Slivnico pri Mariboru; Rudolf Krener v Šmartin pri Šaleku. Novomašnik č. g. Anton Stergar, pride kot II. kaplan v Staritrj pri Slov. Gradcu. Č. gospod Alojzij Haubenreich, računski revident v kn. škof. pisarni je imenovan odpraviteljem kn. škof. pisarne v Mariboru.

Martin Repič, bivši vzoren učitelj. Letošnje leto neusmiljena smrt nemilo udriha po odličnih Slovencih. Kakor pod ostro koso pada bilka za bilko na črno zemljo, tako pada pri nas mož za možem v hladno gomilo; posebno se to godi med duhovniki in med učitelji. Izmed poslednjih je bil pokopan Martin Repič, upokojeni nadučitelj pri Sv. Miklavžu v Ljutomerskih goricah. Pokojnik se je narodil dne 25. oktobra 1827. v neki občini župnije Sv. Andraža v Slov. goricah, kjer so roditelji imeli malo posestvo, mali mlin in dva lepa vinograda. Oče je dal oba svoja sina študirati (mlajši brat Andraž je študiral v Varaždinu in je pred nekaj leti umrl kot župnik v Kapelah pri Brežicah). Gotovo je pokojnik izvršil početne šole doma, tedanji 3. razred in učiteljske pa v Mariboru. Dokončavši nauke, bil je nekaj časa podučitelj na Nemškem, potem je bil prestavljen k Sv. Bollenku pri Središču, kjer je bil zaradi svojega lepega glasa in dostojnega vedenja zelo priljubljen. Tam je bil moj prvi učitelj, in nikoli bi ne bil mislil, da bo moja žalostna, toda častna naloga, spisati njegov skromni življenjepis. Od Sv. Bollenka je bil prestavljen zopet na Nemško, od koder je v kratkem prišel v Središče, kjer je služboval več let. Nato je dobil nadučiteljsko službo pri Sv. Miklavžu v Ljutomerskih goricah, katero je opravljal marljivo, točno in vestno dokler ni bil upokojen, a organist je ostal do smrti, in pri tej službi je dobil kal smrtno bolezen, ko je hodil spomladi z gospodom župnikom k Jeruzalemu. Od tiste dobe ni bil več zdrav, a vlegel ni, kar je bilo zelo potrebno. Dne 23. julija je mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil dober in spreten učitelj, priden in varčen gospodar in vnet Slovenec, kakoršnih je najti le malo število med starejšimi učitelji. Naročen je bil na več slovenskih časnikov. Oženivši se, je dobil v Zasavcih vinograd, kupil si pri Sv. Miklavžu posestvo, na katerem je dal postaviti novi hram. Njegovo hčerko edinko je vzel v zakon pred več leti g. Karol Mikel, ravnatelj na realki v Kromerizu. Ona ima tri nadobudne sinke, ki vsi študirajo gimnazijo in ljubeznjivo hčerko. Pokojnik je bil srečen kot soprog, srečen kot oče, a najsrečnejši pa kot dedek. Njega je vse čislalo in ljubilo. Sprevod je bil sijajen. Krasno nagrobno mu je govoril g. E. Slane, nadučitelj pri Sv. Bollenku. Vreden je, da se mu na grobni spomenik vklešejo besede:

„Pokojnik dragi, sladko spi,
počivaj v hladni si gomili,
kjer dela ni, kjer ni skrbi.
Bog duše Tvoje se usmili.“

B. Fl.

Od Sv. Jurija ob j. ž. Neki tukajšnji nemškutarski mazač in naročnik »giftne krote« je napisalo meni v št. 17. celo vrsto

laži in neumnosti. Piše, da že dolgo rujem proti »Štajercu« in da koder hodim, da ne znam druga govoriti, kakor hujskati proti njemu, in da vabim vedno, da bi si naročili »Naš Dom«. Umobolni revež, ali misliš, da bom vabil naročnike za tvojega ptujskega paglavca, ki ga je zgolj sama nemškutarska laž. Kaj ne, ti umazani dopisun, da te strašno v očeh grize, ko vidiš, da se naš »Slovenski Gospodar« in »Naš Dom« tako pridno razširjata, kmalo se bode ta čitala v vsaki hiši. »Štajerčevih« bralcev je pa v Sentjurju samo štiri, ki tulijo v njegov rog in poslušajo njegovo lažljivo žvekanje in blebetanje. Mi pa, kot zavedni naročniki »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«, smo bili in ostanemo prijatelji katoliških časopisov in jih bomo vedno zvesto razširjali. Dalje laže ta nemčurček, da sem imel preteklo nedeljo celi govor v neki družini zoper »Štajerca« in jih vabil za »Naš Dom«. Potem pa, da sem jih bil od »Štajerčevih« pristašev, pošteno skupil —? Imenuj, ti lažnjivi nemškutarski mazač, to družino, v kateri bi bil jaz imel celi govor in jih celo skupil —? »Štajerčev« dopisun, ako ne dokažeš svoje grde laži, katero čvekaš, si lažnik in slepar. Fej lažnjivcem in hinavcem! Dragi mi somladenci in tudi drugi, glejmo, da se dobimo vsak par naročnikov na »Naš Dom«, da ga bodejo kmalo čitali v vsaki hiši. Odstranimo pa vse neverske liste, kateri nam hočejo odvzeti našo sveto vero in nam odtujiti našo milo slovensko domovino. Delajmo fantje po stari slovenski pesmi:

Slovenski fantje saj smo mi
Po naših žilah teče kri
Vse za vero in domovino.

Valentin Turin, slov. mladenič.

Iz drugih krajev.

Nova trtna bolezen. V okolici korminski so zasledili novo bolezen na grozdju, ki se imenuje znanstveno »coniothyrium diploidiella«. Na grozdih in na repljah se zaplodi neka gliva, ki povzroči, da grozdje odpada predno dozori. Veščaki, ki so si to stvar ogledali, pravijo, da nima ta bolezen nobenih zlih posledic za razvoj trte ter da škodi le toliko, ker zmanjša v istem letu, ko se prikaže, trgatav. Sicer pa pravijo isti veščaki, da taka bolezen ni stalna ter da se pokaže le sem ter tja vsled nekih posebnih vremenskih uplivov. Ta bolezen se je baje istotam prikazala že leta 1891, a do letos ni bilo potem več slišati o njej.

Mož, ki muhe je. V »Slovincu« čitamo, da je v ljubljanski restavraciji Lorber stavil komisijonar št. 27 z nekim gospodom, da sne deset muh. Gospod je privolil v stavo za vrček piva, nalovil je možu deset muh in — zgubil je stavbo, ker je postrešček res pojedel vseh deset muh. Pivo mu je boljše teknilo, nego muhe.

Pet ur v morju. »Naši Slogi« pišejo iz Malega Lošinja, da sta neki tamošnji kmet in njegov 12letni sin odplula z ladijo na morje. V kanalu pri otoku Cresu ju je zalotil vihar, ki jima je poprej, nego sta mogla spraviti jadro, preobrnil ladijo in ju vrgel v morje. Pograbila sta za ladijo, ki pa je bila na nesrečo skoro vsa pod morjem. V strahu, da se ladija potopi, sta morala nesrečnika zdaj eden zdaj drugi zapuščati isto ter plavati ali držati se na morju, mej tem ko je drugi počival, drže se za ladijo. V tem obupnem položaju sta se nahajala polnih pet ur, dokler ju ni zapazila neka ribiška ladija, ki ju je, vsa ohnemogla, privedla na kraj.

Vsled šale smrt. V »Slovincu« čitamo: V Pleterjih pri zgradbi samostana uslužbeni delavci Karol Puc, Juro Magdič, Pavel Vlašič, Jožef Luzar in 13letni Mihael Prah, doma iz občine Cerklje, so sli 14. t. m. spat na neki skedenj. Luzar in Prah pričela sta se v šali po skednju metati. Prah je pal s skednja ter si pri padcu zlomil — vrat. Bil je takoj mrtev.

Rotschild gre iz Nemčije. Nemcem v rajhu se od veselja topi srce. V kratkem

času se bode namreč izselil na Angleško frankfurtski baron Rotschild. Z oderstvom, sleparijo in goljufijo izmogočala je frankfurška rodovina Rotschild ljudem 300 milijonov, ne vstevši ogromno vrednost poslopij in posestev. Na Angleškem namerava nadaljevati svoje človekoljubno delo.

Živi pokopani. V Švici udrl se je 10. t. mes. dopoldne uhod v železnični predor (tunnel), in je bilo 11 delavcev zasutih, 60 mož pričelo je z rešilnimi deli. Ob 8. zvečer so prišli do ponesrečenih, od katerih so bili štirje mrtvi in jeden težko poškodovan. Šest jih je ostalo živih.

Grozovita smrt zadela je neko delavsko rodovino na Ogrskem. Reveži, šest jih je bilo, stanovali so v neki jami, ker niso mogli radi slabe plače imeti človeškega stanovanja. Utrgal se je oblak, jama je bila preplavljena, in reveži so utonili. Žalostna slika ogrskih delavskih razmer.

Grozna žaloigra iz čudnega razloga. V mestu Saint-Geneisu je živel starec Saintange Ferrand s hčerjo, zetom in dvema unukoma. Starec je hotel, da dečka morata postati poljedelca. Zet pa je bil proti temu, ker je hotel, da fantiča naj postaneta obrtnika, kakor je on sam. Radi tega je sklenil starec, da uniči vso rodbino. Nekega večera, ko sta mu hči in zet odšla iz hiše, pričakoval ju je na oknu s puško v roki. Prvega je, stopivšega z voza, ustrelil zeta, drugi strel je pa bil namenjen hčeri, ki se je tudi zgrudila mrtva na tla. Potem je starec šel iskat oba unuka, a ju, na srečo, ni našel v hiši. Sprožil je potem proti sebi in se usmrtil. In vse to radi tega, ker mu niso hoteli dopustiti, da mu unuka postaneta poljedelca. Čuden razlog za tako zločinstvo!

Židovski goljuf. Adolf Müller hotel je hitro obogateti na račun delavstva. Letos je špekuliral, da bode mnogo zidanja v Zagrebu in pustil je narediti več milijonov opeke. Pri tem je pa neusmiljeno ogoljufal delavce. Dal jim je le nekaj plačila na račun, a potem razglasil, da naj delavce izplača njegov poslovodja, kateri jih je najel. Delavci so seveda bili skrajno razburjeni, sli so čifuta tožit, a brezsrčnež je tožbo zavlačeval. Da niso gladu pomrli, prisiljeni so bili si poiskati drugod dela.

Pisemska pošta vladarjev. Pariški »Matin« piše: Papež dobiva na dan po 22.700 pisem in novin. V vatikanskih uradih ima 40 tajnikov posla s korespondencijo sv. Očeta. — Angleški kralj Edvard dobiva na dan po 4000 pisem in listov, dočim ruski in nemški cesar dobivata le po 400 pisem na dan, katerih večino pregledujeta sama. Cesar Fran Josip in kraljica Viljemina dobivata po 50 pisem na dan. Monakovski princ regent dobiva pisma največ od ljudi, ki ga prosijo za podporo.

Prostovoljni davkoplačevalci. Taki so: 1. loteristi, ki plačajo na leto 15 milijonov davka — iz neumnosti; 2. kadilci, katerih davek znaša na leto okroglih 100 milijonov, in 3. pivci, kojih indirektni davek špirta je enak prejšnjemu. Te davke dobiva c. kr. erar popolnoma prostovoljno, ne da bi potreboval k iztirjavanju kakega eksekutorja.

Društvene zadeve.

Kmetijsko bralno društvo v Hajdini pri Ptuj priredi dne 1. septembra popoldne po večernicah domači mladini veselico s petjem, igro in slavnostnim govorom. Slavnostni govor govori g. prefekt A. P. Korošec iz Maribora.

Mladen. zveza jareninskega bralnega društva priredi v sredi meseca septembra veliko mladeniško slavnost, na katero že sedaj opozarja vse mladeniče v bližini in oddaljeni.

Katoliško-misleči dijaki. Vabilo na III. sestanek katoliško-mislečega slovenskega dijaštva, ki se vrši dne 3., 4. in 5. septembra v Ljubljani s sledečim vspeedom: torek,

3. sept. zvečer pozdravni večer v veliki dvorani »Katol. doma«. — V sredo, 4. sept. ob 8. uri zjutraj tiha sv. maša v Uršulinski cerkvi. — Ob 9. uri se začne v »Katol. domu« predavanja in sicer dopoldne iz bogoslovja, prava in modroslovja, popoldne iz etike in sociologije. — Zvečer istega dne kožmerz ob pol 8. uri v veliki dvorani »Katoliškega doma«. — V četrtek, 5. sept. izlet v Vintgar. — Predavanja so znanstvena. Debate se sme udeležiti vsakdo, izključena pa je vsaka neznanstvena polemika. Komerza se morejo vdeležiti le somišljeniki.

Pripravljalni odbor.

Bralno in pevsko društvo »Maribor« priredi izlet v Kamco, spojen z veselico, s sodelovanjem tamburašev, dne 1. septembra 1901, na vrtu gostilne g. Marinšek-a v Kamci. Vspored: Prosta zabava s petjem, tamburanjem, šaljivo pošto itd. Začetek ob polu 3. uri popoldne. Vstopnina 10 kr. za osebo. Otroci do 14. leta so vstopnine prosti. Izletniki zberó se v Mariboru ob polu 2. uri popoldne v »Narodnem domu«. V slučaju neugodnega vremena vrši se izlet z veselico prihodnjo nedeljo dne 8. septembra. — Želeti je, da se tega izleta udeleži tudi mnogo mestnega občinstva; kajti za popoldanski sprehod in telesno razvedrenje je jako prijazna ta izlet. In z ozirom na to, da je bodisi z zabavo bodisi z godbo najboljša preskrbljeno, pričakovati je vsestranskega poseta te veselice, ki je prirejena od zgolj slovenskega narodnega društva, kateremu skazamo s tem čast, da se udeležujemo prirejenih njegovih vesel. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, podpirati tako društvo, ki res budi in drami svoj narod. Kot tako sme se prištevati to mariborsko slovensko društvo, ki ne le jači in oživlja svoje člane v narodnostnem oziru, marveč tudi skrbi za zabavo in razveseljevanje svojih članov. Na svidenje torej v nedeljo v Kamci! — Slovenci, podpirajte to društvo!

Odbor.

Bralno društvo Frankolovo priredi podučen shod v nedeljo dne 1. septembra, popoldan po večernicah v šolski sobi I. razreda, kjer bo predaval g. Ivan Bele, deželni potovalni učitelj. — K prav obilni udeležbi vabi uljudno

odbor.

Posnemanja vredno. Namesto venca na grob rajnega dr. Križaniča so darovali za prekristno dijaško kuhinjo v Mariboru č. gospodje: Kanonik Hajsek 20 K, župn. Petan 5 K, Grobelšek 6 K, Bratušek 4 K, Gašparič 6 K, Sigl 2 K, Požar 2 K, Planinc 5 K, uradnik Štefan Rojnik 6 K.

V Marenberg! V nedeljo 8. avgusta popoldne ob 4. uri bo zborovanje v Narodnem domu v Marenbergu. Vspored: 1. Pregled računa; 2. Volitev odbornikov; 3. Pobiranje doneskov; 4. Razni nasveti; 5. Prosta zabava. — Blagi rodoljubi! vdeležite se zborovanja prav obilno. Tamburaši iz Vuhreda pod vodstvom mladega gospoda Pahernika bodo prvokrat igrali v »Narodnem domu« pri »stari pošti« v Marenbergu. Silno potrebna je v tem kraju slovenska šola, za katero imamo že zemljo nakupljeno, a denarja ne, da bi šolo postavili, zato je treba se gibati in s palcem migati in spravljati skupaj, da se bo moglo začeti zidati. Nasprotniki naši delajo na vse kriplje za nemške šole za ponemčevanje naše mladine, mi pa moramo gledati kako se ustanovljajo nemške šole, a pomagati si ne moremo. Toraj nabirajmo denarja za slovenske šole!

Bralno društvo »Naprej« pri Sv. Barbari v Halozah priredi, kakor je že napovedano, v nedeljo dne 1. septembra na vrtu g. Reicher-ja efektno tombolo in koncert domačih pevcev in tamburašev. — Na hvalo blagoslovenim darovalcem mogli so se za tombolo omisliti dobroti, katerih bode gotovo vesel vsak prejemnik. — Začetek je ob 3. uri popoldne. Posebna vabila se ne razpošiljajo, k mnogobrojni udeležbi pa tem potom uljudno vabi

odbor.

Bralno društvo pri Sv. Jerneju priredi v nedeljo, dne 1. septembra t. l., veselico v šolskih prostorih. Začetek ob 3. uri popoldne. Prosta zabava v gostilni g. Zapuška. K obilni udeležbi vabi domačine in sosedne narodnjake

odbor.

Bralno društvo na Dobrni priredi v nedeljo 1. sept. po večernicah na vrtu Hotel Styria (poprej Brauner) veliko ljudsko veselico s srečolovom, šaljivo pošto i. t. d. Sodeluje mešan in moški pevski zbor. Vstopnina prosta. V slučaju slabega vremena se veselica vrši v prostornem salonu. — K obilni udeležbi vabi

odbor.

Dirkalsko društvo v Ljutomeru. Vabilo k konjski dirki v Ljutomeru v nedeljo dne 8. septembra 1901 ob 1/2 3. uri popoldne. Dirkalnice na Cveni. Propozicije. I. Začetna vožnja. 400 K od vis. c. kr. poljed. ministerstva. Za 3 do 8 letne na Štajerskem rojene in izrejene žrebce in žrebce, ki se pri nobeni dirki niso tekmovali in so v lasti kmetijskih posestnikov. Triletnim 50 m, štiriletnim 25 m ugodnosti. Daljava 2000 m. 130 K prvemu, 100 K drugemu, 75 K tretjemu, 50 K štrtemu, 25 K petemu, 20 K šestemu. Prvemu še eno zastavo. Vloga 6 K. — II. Plemenska vožnja. 500 K od dunajskega dirk. društva. Za 3 do 10 letne na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce, ki so v lasti kmetijskih posestnikov. Triletnim 50 m, štiriletnim 25 m ugodnosti. Daljava 2000 m. 200 K prvemu, 120 K drugemu, častno dar. amer. gig vreden 80 K tretjemu, častno darilo amer. vprega vredna 50 K štrtemu, častno darilo amer. vprega vredna 30 K petemu, 20 K šestemu. Prvemu še ena zastava. — III. Glavna vožnja. 200 K od štaj. dež. zbora. Za 3 letne in starejše na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce. Konji z rekordom 2:10 za vsako boljšo sekundo 20 m dohlada. Daljava 2736 m. 100 K in eno zastavo, 60 K, 40 K in eno častno darilo vredno 20 K. Vloga 5 K. — IV. Nova vožnja. 150 K od badenskega dirk. društva. Za 2 letne na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce. Daljava 1824 m. 80 K, 50 K, 20 K. Šest tekmovalcev ali nobene vožnje. Vloga 5 K. — Zglasila sprejema g. M. Zemljč v Ljutomeru do 5. septembra opoldne. Poznejša naglasila s podvojeno vlogo.

Slovensko stenografsko društvo ima danes v Št. Juriju ob juž. žel. ustanovni shod. Naznanilo se nam je poslalo prepozno, da bi mogli že prej napovedati ta shod.

Bralno društvo v Sromljah bode imelo v nedeljo dne 6. kimovca svoj letni občni zbor s sledečim vspešnim: Nagovor predsednika, poročilo tajnika, blagajničarja in knjižničarja, sprejemanje plačila in slednjič volitev predsednika in novega odbora. Zatem prosta zabava. Začetek ob 3. uri popoldan. Vsi udje se k obilni udeležbi vabijo.

Odbor.

Cerkvene zadeve.

Kamea pri Mariboru obhaja letos zopet z posebno svečanostjo angeljsko nedeljo, 1. septembra t. l., in sicer bode že sobotni predvečer pridiga za romarje in slovesne večernice.

V Zibiki se je od 23. do 25. t. mes. slovesno obhajala tridnevna pobožnost za sveto leto. Čč. oo. kapucina iz Celja: gvardijan Metodij in vikar Herman sta s pretresljivimi govori privabila ljudi k spovednicam, tako, da je bila cerkev polna od rane jutra do poznega večera. Župljani so pobožno in skesano prejeli sv. zakramente.

Cerkveno-glasbeni shod. Iz Regensburga se nam piše: Pri več dni trajajoči veliki cerkveno-glasbeni slavnosti so vdeleženci zastopani iz vsih rimsko-katoliških škofij, celo iz Amerike, Brazilije, Meksike itd. Med vdeleženci so tudi štirje škofi. V velikanski in krasni stolni cerkvi se z nenavadno finostjo

lepo predavajo umotvori starejših in novejših slavnoznanih skladateljev. Da, tako imenitne cerkveno-glasbene slavnosti, še ni svet videl! V sprejemnem odboru so na čelu ml. škof dr. Ignac von Senertrei, mestni župan, stolni prost, dr. Haberl in več drugih visokih oseb. Na čast prišlim glasbarjem so po mestu razobešene bavarske, cerkvene in avstrijske zastave. — Več o tej slavnosti v »Cerkvenem Glasbeniku«. Še nekaj. V nekem hotelu sem našel ter z veseljem v roke vzel ljubljanskega »Slovenca«.

Karol Bervar.

Napoleon I. o angeljskem češčenju. O Napoleonu I. se piše, da je nekoč na otoku sv. Helene govoril: »Od vseh stvari, ki jih tu najbolj pogrešam, mi je najtežje to, da ne slišim zvona, ki bi zvonil angeljsko češčenje. Kadarkoli sem slišal v svojem življenju zvoniti angeljsko češčenje, vselej sem občutil v svojem srcu posebno ganjenje in spominjal sem se dni svojega nedolžnega detinjstva. In ko so me spremljevalci videli tako mirnega, so mislili, da snujem nove vojne načrte. No, v resnici so se vsi varali, jaz sem bil miren in ganjen le zato, ker mi je ta angeljsko-češčenjski zvon tako globoko v duši pozvaljal o nedolžnih dneh moje prešle mladosti.

Dober odgovor. Elizabeta, kraljica angleška, katere oče Henrik VIII. je vpeljal na Angleškem protestantsko vero, je nekoč na lovu srečala priprostega kmeta. Takoj ga je izkušala s prijaznimi besedami pridobiti za novo vero. Z veliko pazljivostjo jo je kmet poslušal in si med tem z roko gladil svojo sivo brado. Ko kraljica konča z besedami: »Tedaj, odločite se in pristopite k nam«, pravi ji kmet modro: »Kako morem sprejeti vero, ki je mlajša nego moja siva brada? Edina katoliška vera je od Jezusa Kristusa; vse druge vere so nastale pozneje — torej niso od Krista — torej so krive vere.«

Po »Danici«.

Gospodarske stvari.

Bezgovce. Le malo kdo izmed naših gospodarjev zna porabiti bezgove jagode, katerih se nahaja v mnogih krajih vse polno. Večinoma jih pustijo ptičjem. In vendar se da napraviti iz tega sadja jako dober kompot, posebno pa še izborno žganje, ki služi tudi v različnih boleznih, posebno če te boli trebuh, tako kakor nobeno drugo. Ko so jagode dozorele, potržejo se in zmastijo v kadi, podobno kakor se masti črno grozdje. Za nekoliko časa začne mošt vreti. Da se tropine ne vzdignejo in v zraku ne skisajo, potlačiti jih je s prevrtanim lesenim pokrovom, ki se ob kado pribije ali pritrdi s kolom ob strop, pod mošt. Ko je mošt povrel, spravi se v žganski kotel ter prežge. En hektoliter masče da do 8 lit. dobrega žganja.

Belo vino naj ne vré na tropinah. Ako hočemo imeti prijetno belo kapljico, ki nam ne bo stiskala ust, kedar jo pijemo, moramo grozdje koj po trgatvi zmastiti, mošta pa ne smemo pustiti, da se kuha na tropinah, marveč odtočiti ga je takoj v sod, in tu naj vre. Tako vino imelo bo manj čreslovine in radi tega ne bo tako trpko, kakor so navadno naša bela vina. Da so takšna bela vina v resnici boljše od trdih, znajo na Štajerskem in Nižjem Avstr. prav dobro vsi vinogradniki. Nekateri mislijo, da se vino, ki ni bilo »kuhano« na tropinah, rado pokvari, to pa ni resnično. Če se žnjim pravilno ravna, ne more se pokvariti. Res, da se tako hitro ne včisti, kakor druga vina, a zato je bolj milo, gladko in sploh mnogo prijetniše. Komur je mnogo ležeče na tem, da ima vino rumeno barvo, doda mu lahko nekoliko sežganega sladkorja, katero sredstvo je nedolžno in dovoljno, vendar je bela, zelenkasta barva drugod bolj priljubljena. Naše pravilo bodi torej: Belo vino naj se kuha na tropinah čim manje tem bolje. Nad 24 ur naj ne ostane nikdar s tropinami. Poskusite in prepričali se bode!